

Wstąpiłem 1. IV 1903

STATUT

ZWIĄZKU

„katolickiej
młodzieży robotniczej”

Cieszynie.

KAROL KIEBEL
CIESZYN, Wyższa Brama 3A
(Wojew. Śląskiej)

CIESZYN 1906.

Nakładem związku „katolickiej młodzieży robotniczej”.

Drukiem Franciszka Orła i Syna we Frydku.

282:267 "13"SL

C0343041

STATUT

związku katolickiej młodzieży robotniczej w Cieszynie.

§. 1.

Związek katolickiej młodzieży robotniczej z siedzibą w Cieszynie rozciąga swoją działalność na Cieszyn i okolicę i jako samoistny związek łączy się z związkiem młodzieży robotniczej w Austrii (Wiedeń). Nie jest on polityczny.

§. 2.

Zachowanie i popieranie umysłowego i fizycznego dobrobytu, socyalnej i chrześcijańskiej świadomości młodzieży robotniczej jest zadaniem związku. Celem jego usiłowań jest chrześcijańska reforma społeczna.

Spełniając te zadania będzie związek popierał organizacje samoobrony, będzie twórcą i podporą różnych urządzeń mających na celu dobrobyt i oświatę. Przez udzielanie bezpłatnych informacyi we wszystkich sprawach prawnych i bezpłatnej obrony prawnej, przez ochronę terminatorów przed poniewierką i przekraczaniem istniejących ustaw ochronnych chce on młodzieży robotniczej zapewnić ustawowo jej zagwarantowane prawa.

Podpora chorych, będących bez pracy nie z przyczyn sprzecznych z ustawą i podróżujących w sprawach zawodowych członków, zapłata należności za wyzwolenie ubogich terminatorów, ubrania dla potrzebujących młodocianych robotników, pośrednictwo w wyszukiwaniu miejsca, urządzenie tanich kuchni, mieszkań i miejsc zabaw dla młodzieży robotniczej, zwalczanie gruźlicy (suchot), i używania alkoholu należą do zadań towarzystwa.

Zebrania, wykłady, kursa naukowe, pisma ulotne, biblioteki przedstawienia teatralne, gimnastyka, wycieczki i t. d. mają się przyczynić do osiągnięcia celów towarzystwa.

§. 3.

Potrzebne środki pieniężne czerpie się z wkładek członków zwyczajnych, członków wspierających i członków założycieli, z darów subwencji zapisów, z dochodu z uroczystości przedstawień teatralnych i t. d.

§. 4.

Członkiem towarzystwa może być każdy kto skończył 14. rok życia, uznaje chrześcijańskie zasady towarzystwa i nie ciąży na nim żaden czyn niehonorowy.

§. 5.

Członkowie wspierający składają rocznie najmniej 2 kor. Członkowie założyciele najmniej rocznie 20 kor. lub jednorazową kwotę 100 kor.

— 5 —

§. 6.

Członkowie są obowiązani przestrzegać statutu, cele towarzystwa według wszelkich sił popierać i dla wszystkich członków być przyjaciółmi i braćmi. Powinni ustanowione wkładki sumienie uiszczać, do uchwał walnego zgromadzenia i rozporządzeń wydziału dokładnie się stosować.

Członkowie mają prawo do wzięcia udziału we wszelkich urządzeniach towarzystwa, zasiadają i mają głos na walnem zebraniu i są wybieralni na wszystkie urzędy. Zapomogi są natury fachowej a członkowie nie mogą mieć do nich prawnych pretensyi.

§. 7.

Wystąpić może każdy z towarzystwa po spełnieniu swoich zobowiązań. Wydziałowi przysługuje prawo wykluczenia każdego, kto mimo kilkakrotnych upomnień swojej wkładki nie uiscił, kto towarzystwu szkodzi, jego zasady publicznie przekracza, wznieca niezgodę albo dopuści się niehonorowego czynu. Powodów odrzucenia prośby o przyjęcie nie podaje się. O ile członkowie przez niepłacenie wkładek podlegają karze, określa regulamin obrad. Wypłata wpłaconych wkładek jest niedopuszczalna.

§. 8.

Towarzystwo odbywa rocznie najmniej jedno walne zgromadzenie. Na żądanie $\frac{1}{4}$ części człon-

ków musi być zwołane walne zgromadzenie. Zgromadzenie walne musi być zapowiedziane najmniej 10 dni przedtem. Walne zgromadzenie wybiera na jeden rok wydział, przyjmuje do wiadomości sprawozdanie wydziału i komisji kontrolującej i uchwała przedłożone wnioski. Na walnem zgromadzeniu musi być przynajmniej $\frac{1}{4}$ część wszystkich członków; w razie gdyby było mniej, zwołuje się ponowne walne zebranie, które już uchwała wnioski bez względu na ilość obecnych członków.

§. 9.

Wydział złożony z przewodniczącego, sekretarza, skarbnika, ich zastępców i 1—15 członków ustanawia regulamin obrad, rozstrzyga o przyjęciu lub wykluczeniu członków, wykonuje uchwały walnego zgromadzenia i załatwia bieżące sprawy. Uchwały jego są ważne, jeżeli $\frac{1}{3}$ członków włącznie z głównymi funkcjonaryuszami jest obecna.

Przewodniczący stoi na czele towarzystwa i jego wydziału, reprezentuje na wewnątrz i zewnątrz towarzystwo a wszystkie dokumenta mają być podpisane przez niego i sekretarza, w sprawach pieniężnych przez kasyera. Sekretarz spisuje protokoły i załatwia czynności pisarskie, kasyer kieruje sprawami finansowemi.

§. 10.

Wydziałowi przysługuje prawo ustanawiania komisji i sekcji. Jle praw swoich każdorazowo nieodwołalnie powierza on komisjom i kierownictwom sekcji, powinien dokładnie oznaczyć przez własne uchwały. Dowolnego rozporządzania środkami pieniężnymi nie można powierzać komu innemu.

§. 11.

Walne zgromadzenie wybiera komisję kontrolującą złożoną z trzech członków i pięć zastępców; członkowie komisji przewodniczą po kolei. Orzeczenia podpisuje dwóch członków komisji. Do powzięcia uchwał potrzebna jest pełna liczba członków. Komisya kontrolująca ma przestrzegać czynności wydziału, ma prawo brania udziału w jego posiedzeniach a przed walnem zgromadzeniem zdaje sprawę ze swoich badań, zwłaszcza ze stanu kasy.

§. 12.

W razie sporu między członkami, albo członkami a organami towarzystwa musi być zwołany na żądanie jednej strony sąd rozjemczy, do którego każda strona wysyła 2 sędziów rozjemczych z pośród grona członków. Sędziowie rozjemczy wybierają 5 członka na przewodniczącego; jeżeli nie mogą przyjść do zgody co do wyboru tegoż,

natenczas rozstrzyga los między proponowanymi. Sąd rozjemczy wydaje wyrok w przeciągu 8 dni.

§. 13.

Za regułę podczas obrad uchodzi to, że uchwały o ile statut albo regulamin obrad inaczej nie określa, zapadają zwykle większością głosów obecnych a wniosek przy równości głosów należy uważać za odrzucony. Zmiana statutu i rozwiązanie towarzystwa może być uchwalone jedynie $\frac{3}{4}$ głosów walnego zgromadzenia. W razie rozwiązania towarzystwa przypada jego majątek zawsze związkowi młodzieży robotniczej w Austrii (Wiedeń).

§. 14.

Towarzystwo jest upoważnione używać także publicznie sztandarów i odznak.

